

DOI No: <http://dx.doi.org/10.14225/Joh847>

KARAMANOĞULLARI BEYLİĞİ TARİHİ İLE İLGİLİ BİR BİBLİYOGRAFYA DENEMESİ*

Hasan TAŞKIRAN*

Özet

Karamanoğullarının Moğol istilası ile başlayan Anadolu'ya geliş serüvenleri ve burada yurt tutmaları, yaklaşık olarak iki buçuk asır bu coğrafyada varlık göstermeleriyle sonuçlanmıştır. Anadolu'da kurulmuş en büyük beyliklerden birisi olan Karamanoğulları tarihi ile ilgili ülkemizde yeterli oranda çalışma yapılmamıştır. Bu durumun nedeni ise Beylik'le ilgili vakayinamelerin çok olmayışıdır. Bibliyografya veya kaynakça denemeleri, inceleme ve araştırmada bulunan araştırmacılar için umumi bir kitabiyat sunmaktadır. Hazırlanması planlanan çalışma için yapılacak olan kaynak taramasına yardımcı olmakla birlikte, incelenecek konunun daha önce çalışılıp çalışılmadığının tespitini sağlamaktadır. Böylece araştırmacılar tekrara düşmeden, özgün çalışmalar ortaya koymasına katkı sağlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda hazırladığımız bu makale, Karamanoğulları Beyliği tarihi ile ilgili ülkemizde hazırlanmış, neşredilmiş müstakil kitap ve süreli yayınlar gibi çalışmaların listesini oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Karamanoğulları Beyliği, Bibliyografya, Kitap, Makale.

Bibliographical Essay On The Karamanids Principality History

Abstract

Karamanids Principality reigned for approximately two and half century in Anatolia beginning with the invasion of Mongols and settlement in there. Karamanids which is one of the largest principality founded in Anatolia, It has not been studied

* Hakem değerlendirme aşamasında ortaya koydukları yapıcı eleştiri ve yönlendirmeleri ile çalışmamızın şekillenmesinde ayrı bir katkı sağlayan TOD'un "anonim" hakemlerine teşekkürlerimi sunarım.

* Arş. Gör., Bitlis Eren Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü.

sufficiently about their history in our country. This case the cause of the Principality is less about chronicle. Bibliographical studies provide researchers the bibliographic information with regard the study area. Preparation helps scan source to be planned for study and researchers are informed of the situation and they can be able the original work without to do something again. For this purpose we have prepared this article, is the list of work at Karamanids Principality history about prepared, published books, such as magazine in our country.

Keywords: Karamanids Principality, Bibliographical, Book, Article.

Giriş

Bibliyografya yahut umumi kitabiyat çalışmaları, ülkemizde maalesef araştırmacıların pek de üzerinde durmadığı bir husustur. Ancak bir araştırmacının çalışmasını planlarken veya konu tespitinde bulunurken yaptığı ilk iş hiç şüphesiz daha önce hazırlanmış çalışmalara başvurmaktır. Bibliyografya denemeleri her ne kadar hak ettiği ilgiyi görmese de bu tür çalışmalar, özellikle ülkemizde üniversite sayısına bağlı olarak artan akademisyen ve lisansüstü öğrencileri için elzemdir. Zira bu tür çalışmalar sayesinde araştırmacılar tekrara düşmeden, dağınık bilgilerle uğraşmadan, derinlemesine konu tespiti yapmasına yardımcı olmaktadır. Bizde bu düşüncelerle hareket ederek Orta Anadolu ve onun güneyindeki coğrafyada yaklaşık 250 yıllık tarihi geçmişe sahip Karamanoğulları Beyliği ile ilgili ülkemizde yayımlanan genel bir bibliyografya denemesi hazırladık.

Anadolu'da kurulmuş olan en büyük beyliklerden olan Karamanoğulları ile ilgili siyasi ve kültürel manada birçok çalışma kaleme alınmıştır. Özellikle Karamanoğullarının Orta Anadolu ve güneyindeki coğrafyasına bırakmış oldukları mimari ve kültürel miras üzerine yoğun araştırmalar yapılmıştır. Ancak siyasi olarak Karamanoğulları, daha çok dönemin güçlü devletlerinin gölgesinde yada diğer çağdaş beyliklerle toplu bir yaklaşımla ele alınmaya çalışılmıştır. Bu yüzden Karamanoğlu Beyliğinin tarihini inceleyen bir araştırmacı beylikle irtibata geçmiş olan birçok devletle ilgili hazırlanmış ana kaynaklar hakkında bilgi sahibi olmak zorundadır. Karamanoğullarına ait doğrudan Şikârî'nin "*Karamannamesi*" ve Aynî'nin "*Divanı*" dışında (mimari eserler ve kitabeler hariç) kaynak eser olmayışı araştırmacıyı başta Türkiye Selçuklu devrine ait kronikler olmak üzere Osmanlı, Ermeni, Memlûk ve diğer beyliklere ait kroniklere sevk etmiştir. Bunlar içinde Karamanoğullarıyla ilgili en fazla bilgi içeren Osmanlı kronikleridir. Bu devlete ait kronikler daha çok Osmanlılar gözüyle hadiselere bir yaklaşım tarzı sergilediği için Karamanlılar

hakkında yalnız siyasi ve askeri olaylarla ilgi bilgi edinebilmekteyiz. Bu yüzden Ana kaynaklar listesinde özellikle ilk dönem Osmanlı kroniklerini yoğun olarak vereceğiz. Bunun yanı sıra beylikle ilgili kısa bahisler de veren tespit edebildiğimiz eserleri de vermeye çalışacağız. Makalemizde daha sistematik ve tasnifinin daha kolay olması için bibliyografyaları verirken; Ana kaynaklar, Araştırma (Tetkik) Eserler, Lisansüstü Tezler ile Makale ve Ansiklopedik maddeler şeklinde dört ana başlık altında vermeye çalıştık. Tabii birçok sempozyumda da farklı yönleriyle Karamanoğullarıyla ilgili tebliğler sunulmuştur. Hatta yakın bir tarihte (23-25 Ekim 2015) Karaman’da düzenlenmiş olan “Uluslararası Orta Anadolu ve Akdeniz Beylikleri Sempozyumu II”ncisinde sadece Karamanoğulları Beyliği ele alınmıştır. Ancak çalışmamızda bu tebliğlere yer vermedik.

A- Ana Kaynaklar

1. Türkiye Selçukluları Dönemi Kaynakları

İbn Bibi, *el-Evâmîrû'l-'Alâ'iyye fi'l-Umûri'l-'Alâ'iyye*, Anadolu Selçuklu devletinin 1192-1280 yılları arasındaki dönemi hakkında temel kaynak olan *Tarih-i İbn Bibi* veya *Selçuknâme* olarak da bilinen *el-Evâmîrû'l-'Alâ'iyye fi'l-Umûri'l-'Alâ'iyye* adlı eser özellikle Karamanoğullarının Anadolu’ya gelişleri ve Sultan Alâeddin Keykubad’ın onları Ermenek bölgesine yerleştirmeleri hakkında ilk bilgiyi vermektedir. Yine daha sonraki Moğol istilası sürecinde Karamanoğlu idarecilerinin başta Mehmed Bey’in başkaldırışı, Hatiroğlu isyanı ve Cimri hadisesindeki rolleri hakkında detaylı bilgi vermektedir. Bu eser ilk önce 1956 tarihinde Adnan Sadık Erzi tarafından neşredilmiştir. Bu eser 1996 tarihinde Mürsel Öztürk tarafından iki cilt halinde Farsçadan Türkçeye kazandırılmıştır.¹

Kerîmüddin Mahmud b. Muhammed Aksarayî, *Müsâmeretü'l-Ahbâr ve Müsâyeretü'l-Ahyâr*, Anadolu Selçuklu tarihinin ikinci en önemli kaynağıdır. İbn Bibi’nin eserinin sona erdiği 1280’den Selçuklu Devleti’nin yıkılışına kadar olan zaman dilimi için önemli vakayinamedir. 1256’dan başlayarak 1323 yılına kadarki zamanı içine alan eser, Karamanoğullarının Kilikya Ermeni Krallığı mücadelesi, Moğollara karşı isyan etmeleri, Cimri hadisesi keza Baltu, Sülemiş ve Selçuklu saltanat kavgalarına nasıl karıştığı hakkında

¹ İbn Bibî, *el-Evâmîrû'l-'Alâ'iyye fi'l-Umûri'l-'Alâ'iyye*, (Haz. Adnan Sadık Erzi), TTK. Yay., Ankara 1956; İbn Bibî, *el-Evâmîrû'l-'Alâ'iyye fi'l-Umûri'l-'Alâ'iyye*, C.I-II, (Çev. Mürsel Öztürk), KB. Yay., Ankara 1996.

bilgi bulunmaktadır. Bu eser ilk olarak 1944 tarihinde merhum Osman Turan tarafından Farsça neşredilmiş olup, sonraları Mürsel Öztürk tarafından Türkçeye çevrilmiştir.²

Anonim Selçukname, Yazarı bilinmeyen bu eser, 765/1363 yılında Eretnalılar zamanında Selçuklu şehzadelerinden biri adına kaleme alınmıştır. Selçuklu dönemini anlatan diğer eserler gibi Karamanoğulları hakkında bilgi içermektedir. Eser Feridun Nafiz Uzluk tarafından 1952’de Türkçe’ye çevrilmiştir.³

Yazıcızâde Ali, *Tevârih-i Âl-i Selçuk (Selçuklu Tarihi)*, XV. Asır müverrihlerinden olan Yazıcızâde Ali’nin *Oğuz-name* yahut *Selçuk-name* olarak da bilinen *Tevârih-i Âl-i Selçuk*’u Selçuklu dönemi yazarlarından İbn Bibi’nin *el-Evâmîrü’l-‘Alâ’iyye fî’l-Umûri’l-‘Alâ’iyye* isimli eserinden büyük nakiller yapmıştır. *Tevârih-i Âl-i Selçuk*, içerdiği konular itibari ile Türklerin tarih sahnesine çıkışından Osmanlılara kadar olan dönemleri kapsayan Umumi Türk Tarihi niteliğini taşımaktadır. Özellikle eserde Karamanoğullarının menşei ve Anadolu’ya geliş serüvenleri hakkında detaylı malumata ulaşmak mümkündür. Eser Abdullah Bakır tarafından doktora tezi olarak hazırlanıp sonrada yayımlanmıştır.⁴

Niğdeli Kadı Ahmed, *el-Veledü’ş-Şefik ve’l-Hâfidü’l-Halik*, Genel bir İslam Tarihi olan eser 1333 tarihinde Ebu Said Bahadır Han’a ithaf edilmiştir. Eser, Türkiye Selçuklular dönemi Anadolu’sunu anlatmaktadır. Selçuklu şehirlere ve Karamanoğlu kuruluş evresinde Türkiye Selçukluları, Moğol istilası ve Karamanoğlu Mehmed Bey’in Moğollara karşı isyanı ile ilgili bilgi bulunmaktadır. Bu eser Ali Ertuğrul tarafından doktora tezi olarak hazırlanmış ve aynı zamanda TTK tarafından da basılmıştır.⁵

Ahmet Eflâkî, *Menakıbü’l-Ârifin (Âriflerin Menkıbeleri)*, XIII. ve XIV. asır Selçuklu ve Beylikler dönemi Anadolu’su hakkında; toplum hayatı, Şehir ve köy teşkilatı, toplumsal sınıflar arasındaki ilişkiler, iktisadi şartlar,

² Aksarayî, *Müsâmeretü’l-Ahbâr ve Müsâyeretü’l-Ahyâr*, (*Moğollar Zamanında Türkiye Selçuklular Tarihi*), (Çev. Mürsel Öztürk), TTK Yay., 2. Baskı, Ankara 1999; Aksarayî, *Müsâmeretü’l-Ahbâr ve Müsâyeretü’l-Ahyâr*, (Çev. Mürsel Öztürk), TTK Yay., Ankara 2000.

³ *Anonim Selçuknâme*, (Çev. Feridun Nafiz Uzluk), Ankara 1952.

⁴ Yazıcızâde Ali, *Tevârih-i Âl-i Selçuk (Selçuklu Tarihi)*, (Çev. Abdullah Bakır), Çamlıca Yay., İstanbul 2009.

⁵ Ali Ertuğrul, *Anadolu Selçukluları Devrinde Yazılan Bir Kaynak: Niğdeli Kadı Ahmed, el-Veledü’ş-Şefik ve’l-Hâfidü’l-Halik*, Dokuz Eylül Üniv. SBE, İzmir 2000, (Basılmamış Doktora Tezi).

kıyafetler ve gelenekler gibi bilgiler içermektedir. İlk defa 1319'da Ulu Arif Çelebi'nin emriyle kaleme alınmış olan eser yaklaşık 30 yıllık bir emeğin ürünüdür. Eser'de Selçuklu ve Karamanoğlu Beyliğiyle ilgili bilgiler bulunmaktadır. Bu eser, menakıbnâme olmasına rağmen satırlarında değerli siyasi bilgiler içermektedir. Eser Tahsin Yazıcı tarafından Türkçeye kazandırılmıştır.⁶

2. Karamanoğulları, Diğer Beylikler, Timur ve Sonraki Dönem Kaynakları

Elvan Çelebi, *Menâkıbu'l Kudsiyye Fi Menasîbü'l Ünsiyye*, 14. Asırda yaşamış olan Elvan Çelebi'nin doğum ve ölüm tarihleri hakkında kesin bir bilgi bulunmamaktadır. Eseri isminden de anlaşılacağı üzere bir menkıbe kitabı olan bu eser özellikle Anadolu'da meydana gelmiş olan Babailer isyanı ve Karamanlıların atası Nure Sofu'nun Baba İlyas'a intisabı ve onun ölümü hakkında bilgiler bulunmaktadır. Satırlarında değerli siyasi bilgiler içermektedir.⁷

Nizamüddin Şâmî, *Zafernâme*, Şâmî (öl. 1411/12) tarafından kaleme alınan bu eser, Yezdî'nin eseriyle benzer bilgileri ihtiva etmektedir. Şâmî'nin eseri Necati Lugal tarafından Farsçadan Türkçeye kazandırılmıştır.⁸

Şerefüddin Ali Yezdî, *Zafernâme*, Yezdî (öl. 1454) tarafından kaleme alınan bu eser, Timur'un Anadolu Seferi, Ankara savaşında Bayezid'i yenmesi vs. konuları içermektedir. Eserin Karamanlıları ilgilendiren kısmı ise Timur'un Ankara Savaşından sonra Osmanlı tarafından Bursa'da tutulan Karamanlı şehzadeleri Mehmed ve Bengi Ali Beyleri serbest bırakarak eski yurtları olan Konya, Larende, Aksaray, Antalya, Niğde ve Alâiye'yi onlara geri vermesidir. Bu eser farklı isimler tarafından Türkçeye kazandırılmıştır.⁹

Enverî, *Düsturnâme-i Enveri*, Fatih Sultan Mehmed dönemi (1451-1481) şair ve tarihçilerinden olan Enverî, Aydınoğlu tarihini anlatan bu eserde Karamanoğullarıyla da ilgili az bir bilgi bulmak mümkündür. Aydınoğlu Umur Bey zamanında İzmir ve kıyı Ege denizinin alınışı sırasında Umur

⁶ Ahmet Eflâkî, *Menakübü'l-Ârifin (Âriflerin Menkibeleri)*, C.I-II, (Çev. Tahsin Yazıcı), Marif Basımevi, Ankara 1953-1954.

⁷ Elvan Çelebi, *Menâkıbu'l Kudsiyye, Fi Menasîbü'l Ünsiyye*, (Haz. Ahmet Yaşar Ocak ve İsmail Erünsal), İstanbul 1984.

⁸ Nizamüddin Şâmî, *Zafernâme*, (Çev. Necati Lugal), TTK Yay., Ankara 1987.

⁹ Şerefüddin Ali Yezdî, *Zafernâme*, (Çev. Ahsen Batur), Selenge Yay., İstanbul 2013; Şerafeddin Ali, *Timur ve Tüzükat*, (Çev. Kevser Kutay), Academyplus Yay., Ankara 2000.

Bey'e karşı Papa, Bizans ve Venedik'in kurmuş oldukları Haçlı birliğine Karamanoğullarının da dâhil olması için gönderilen elçilik hakkında bilgi bulunmaktadır. Eser Necdet Öztürk tarafından ilim camiasına kazandırılmıştır.¹⁰

Aynî, *Divanı*, XV. Yüzyıl Konya, Karaman şairlerinden olan Aynî, özellikle eserinde Karamanoğullarının son dönemi olan Kasım Bey zamanını ve bu beyin Şehzade Cem ile olan ilişkileri hakkında bilgi vermektedir.¹¹

Ebu Bekr-i Tihrani, *Kitab-ı Diyarbekriyya*, 15. Yüzyılda yaşamış olan müellif hakkında bilgi yok denecek kadar azdır. Uzun Hasan devri Akkoyunlu devleti için önemli kaynaklardan bir tanesidir. Karamanlı İshak, Pir Ahmed ve Kasım Beylerin Uzun Hasan Bey ile olan münasebetleri hakkında önemli kayıtlar verir. Bu eser farklı kişiler tarafından Türkçeye çevrilmiştir.¹²

Hasan-ı Rumlu, *Ahsenü't-Tevârih*, Safevi dönemi tarihçilerinden olan Hasan Rumlu (öl. 1578)'nin 11 ciltlik kaybolan eserinin günümüze son cildi ulaşmıştır. Farsça neşredilmiş olan bu eser, (1405-1494) tarihleri arasındaki olayları ihtiva etmektedir. Bu son cilt Mürsel Öztürk tarafından Türkçeye kazandırılmıştır.¹³

Şikârî, *Karamannâme*, 16. Asır müelliflerinden olan Şikârî hakkında detaylı bilgi bulunmamaktadır. Karamanoğulları adına yazılmış olan ve bu beylikle ilgili en detaylı bilgiyi veren eser, esasında Yarcanî'nin *Karaman Şehnamesi*'nin Türkçeleştirilmiş halidir. Alâeddin Ali Bey tarafından yazdırılmış olan bu eser kaybolmuştur. Ancak Kanuni Sultan Süleyman döneminde Şikârî ismindeki müverrih bu eseri bulup Türkçeye çevirmiştir. Eserde hadiselerle abartılı yaklaşım tarzının yanı sıra hiç tarih kullanmaması dikkat çekmektedir. Eser 1946'da Mesud Koman tarafından Konya'da neşredilmiştir. Mesud Koman'ın neşrinden sonra Metin Sözen ve Necdet Sakaoğlu tarafından tekrardan derlenip, hazırlanarak araştırmacılara sunulmuştur.¹⁴ Şikârî çok tartışmalıdır. Bazıları tamamen reddetme yoluna

¹⁰ Enverî, *Düsturnâme-i Enveri*, (Haz. Necdet Öztürk), Çamlıca Yay., İstanbul 2012.

¹¹ Ahmet Mermer, *Karamanlı Aynî ve Divanı*, Akçağ Yay., Ankara 1997; Edip Ali Baki, XV. Yüzyıl Konya-Karaman Şairlerinden Aynî, *Hayatı Şiirleri ve Karamanoğulları Son Devrine Ait Toplu Bilgiler*, Ulus Basımevi, Ankara 1949.

¹² Ebu Bekr-i Tihrani, *Kitab-ı Diyarbekriyya*, (Nşr. F. Sümer-N.Lugal), TTK. Yay., Ankara 1993; Ebu Bekr-i Tihrani, *Kitab-ı Diyarbekriyya*, (Çev. M. Demirdağ), İstanbul 1999.

¹³ Hasan-ı Rumlu, *Ahsenü't-Tevârih*, (Çev. Mürsel Öztürk), TTK Yay., Ankara 2000.

¹⁴ Şikârî, *Karamannâme*, (Haz. Metin Sözen ve Necdet Sakaoğlu), Karaman Valiliği-Karaman Belediyesi Yay., İstanbul 2005.

gitmekte iken bazıları aynen kullanmaktadır. Bu konuda köprülü çok ölçülü tespitler yapmış ve Şikârî'nin kıymetini tayin etmiştir.¹⁵

3. Ermeni Kaynakları

Aknerli Grigor, *Moğol Tarihi*, Grigor (öl. 1272) tarafından yazılmış olan bu eser, Moğol istilasını konu edinmektedir. Anadolu istilası ve bunların önünden kaçanlar hakkında bilgi vermektedir. Eserin bizi ilgilendiren kısmı ise özellikle Anadolu'da İlhanlı ve Memlûkler mücadelesinde Kilikya Krallığının İlhanlı tarafını tutarken Karamanoğullarının ise Memlûklerle beraber hareket ederek Kilikya Ermeni Krallığının elinde bulunan Tarsus ve Silifke şehirlerine saldırısı hakkında bilgi vermesidir. Hrand D. Andreasyan tarafından Türkçeye çevrilmiştir.¹⁶

Simbat, *Vekayinâmesi (951-1334)*, Simbat (öl. 1275) tarafından yazılmış olan bu kronik daha ziyade Ermenilerin Doğu Anadolu'dan Bizans tarafından Kilikya bölgesine tehcir edilişi ve Kilikya Baronluğunun kuruluşu, Moğollarla olan yakınlıkları hakkında bilgi içermektedir. Eser farklı dillerde neşredilmekle¹⁷ beraber, Türkçe olarak Hrand D. Andreasyan tarafından çevrilmiş olup basılmamış, TTK kütüphanesinde elyazmaları bölümünde muhafaza edilmektedir.¹⁸

Urfalı Vahram, *Vekayinamesi (Kilikya Kralları Tarihi)*, 13. Asırda Kilikya bölgesinde yaşamış olan Vahram, Kilikya Ermeni tarihinin ana kaynaklarından olan bu eser, Rupen ve Hetum sülalelerinin saltanatını anlatırken Karamanoğullarının daha Selçuklu zamanındaki kuruluş evresinden itibaren bu krallığa yönelik Toroslardaki saldırılarına değinmektedir. Hrand D. Andreasyan tarafından Türkçeye çevrilmiştir.¹⁹

4. Memlûkler Dönemi Kaynakları

Bu başlık adı altında özellikle Memlûkler dönemine ait belli başlı bazı eserler hakkında bilgi vereceğiz.

¹⁵ Bkz.; M. Fuad Köprülü, "Anadolu Beylikleri Tarihine Ait Notlar", *Türkiyat Mecmuası*, c. II, İstanbul, 1928, s. 1-32.

¹⁶ Aknerli Grigor, *Moğol Tarihi*, (Çev. Hrand D. Andreasyan), Osman Yalçın Matbaası, İstanbul 1954.

¹⁷ V. Langlois, *Extrait de la Chronique d e Sembad , Seiğneur d e Babaron , Connetable a'Armenie, suivie de celle de son Continueur* , St, Petersbourg, 1862.

¹⁸ Simbat, *Vekayinâmesi (951-1334)*, (Çev. Hrand D. Andreasyan), İstanbul 1946, (TTK Tercüme Eserler/ T0068).

¹⁹ Urfalı Vahram, *Vekayinamesi, (Kilikya Kralları Tarihi)*, (Çev. Hrant D. Andreasyan), İstanbul 1946, (TTK Tercüme Eserler/T0069).

İbn Şeddâd, *Baypars Tarihi al-Melik al-Zahir*, Sultan Baybars devrinde Memlûk mâlî divanında çalışmış olan İbn Şeddâd (öl. 1285) Sultan Baybars, Kalavun ve Halil dönemlerinde sır kâtipliği ve inşa divan başkanlığı görevlerinde bulunmuştur. Sultan Baybars'ın hayatını ve faaliyetlerini konu almaktadır. Baybars'ın Çukurova üzerine gerçekleştirdiği seferler hakkında bilgi vermektedir.²⁰

Şihabeddin b. Fazlullah el-Ömerî, *Mesâlikü'l-Ebsâr fî Memâlûki'l-Emsâr*, 1300 tarihinde Dımaşk'ta doğan müellif, 1348 yılında vefat etmiştir. Kendisi Memlûk Devletinde kadılıktan nazırlığa kadar birçok görevlerde bulunmuştur. Eserde, Anadolu Beylikleri ve hâkim oldukları coğrafya hakkında bilgiler bulunmakta olup, bu coğrafya ilgili Sivrihisarlı Şeyh Haydarü'l-Üryan ile Cenevizli Balaban'dan duymak suretiyle toplamıştır. Köseadağ savaşı, Moğol istilası, Beyliklerin teşekkül süreci ve Memlûklerin Çukurova ve Anadolu üzerine seferlerini içermektedir. Kitapta Karamanoğullarının Kilikya Ermeni Krallığı ile girdiği mücadeleler hakkında bilgi bulunmaktadır. Bu eserin Türklerle ilgili olan 3. cildi Türkçeye kazandırılmıştır.²¹

Ahmed b. Ali el-Kalkaşandî, *Subh el-Âşâ fî Sinâat el-İnşâ*, el-Kalkaşandî (öl. 1418) tarafından yazılmış olan eser, Memlûk Devleti'nin Mısır ve Suriye'deki idâresi hakkında mufassal malumât vermesinin yanında genel olarak Ortaçağ Türk-İslam Devletleri hakkında bilgi veren bir kaynaktır. Kilikya bölgesi hakkında önemli bilgiler içermektedir.²²

Takiyyüddin Ahmed b. Ali el-Makrîzî, *Kitab es-Sülûk li-Ma'rifet Düvel el-Mülûk*.²³ XV. yüzyıl Memlûk tarihçilerinden olan Makrîzî (öl. 1441)'nin kaleme almış olduğu *Kitab es-Sülûk*, Memlûkler ve bu devletin Çukurova'ya yönelik seferleri ile Memlûklerin Anadolu Beylikleriyle olan münasebetleri hakkında önemli bilgiler sunmaktadır. Eser 1181 yılı hadiseleriyle başlayıp 1441 tarihinde son bulmaktadır. Karamanoğullarıyla ilgili önemli bilgiler

²⁰ İbn Şeddâd, *Baypars Tarihi al-Melik al-Zahir (Baypars) Hakkındaki Tarih*, (Çev. Şerefeddin Yaltkaya), C. II, TTK Yay., Ankara, 2000.

²¹ Şihabeddin b. Fazlullah el-Ömerî, *Mesâlikü'l-Ebsâr*, (Çev. Ahsen Batur), Selenge Yay., İstanbul 2014.

²² Ahmed b. Ali el-Kalkaşandî, *Subh el- A'şâ fî Sinâat el-İnşâ*, (Tahkik, Muhammed Hüseyin Semseddin), XVI Cilt, Kahire, 1987; İbrahim Kafesoğlu, "Kalkaşandî", *İA*, C. VI, MEB Yay., İstanbul, s. 134-139; Ramazan Şeşen, *Müslümanlarda Tarih-Coğrafya Yazıcılığı*, IRCICA Yay., İstanbul 1998, s. 205-207.

²³ Makrîzî, *Kitab es-Sülûk li-Ma'rifet Düvel el-Mülûk*, C. VII, (Tahkik, Muhammed Mustafa Ziyâde), Kahire, 1957; C. III-VI, (Tahkik Muhammed Abdulkadir Ata), Lübnan, 1997.

vermektedir. Arapça kaleme alınmış olan eserin Osmanlılar, Karamanoğulları Beyliği ve diğer Batı Anadolu Beylikleriyle ilgili kısımları Cüneyt Kanat tarafından Türkçeye kazandırılmıştır.²⁴

Bedreddin Mahmud b. Ahmed el-Aynî (öl. 1451)'nin '*İkd el-Cuman fi Tarih-i Ehl ez-Zemân*'. Eseri hilkatten 1446 yılına kadar gelen hâdiseleri içeren genel bir tarihtir. Bu eser Memlûk devri tarihi için oldukça ehemmiyetlidir. Çünkü el-Aynî, Türk asıllı olması ve Türkçeyi iyi bilmesi sebebiyle sultanlar ve ümera katında yüksek bir itibar ve mevki kazanmıştı. Çağdaşı müelliflerin ulaşamayacağı belge ve bilgilere ulaşmış, olayları bizzat yaşayanlardan sorup öğrenebilmiştir. *İkd el-Cuman*'da Karamanoğullarıyla ilgili ilk kayıt 1389-90 tarihleri ile başlayıp, 1443-1444 tarihli hadiselerle bitmektedir. Kitabın XV. Yüzyıla ait kayıtları Kâzım Yaşar Koprıman tarafından doktora tezi olarak hazırlanmış olmasının yanı sıra doğrudan Karamanoğulları ile ilgili kısımlar da yine aynı müellif tarafından müstakil bir şekilde ilim dünyasına sunulmuştur.²⁵

Ebû el-Mehâsin Cemâleddin Yusuf b. Tağrıberdi, *en-Nücümü'z-zâhire fi mülûki Mısır ve'l-Kâhire*, İbn Tağrıberdi (öl. 1469), Makrîzî (öl. 1441) ve Aynî'nin (öl. 1451) vefatlarından sonra Mısır tarihçilerinin lideri durumuna gelmişti. Hayranlık duyduğu ve eserlerinde "şeyhimiz" diyerek andığı Makrîzî'nin açtığı Mısır tarihçiliği sürdürdü. Mısır tarihçiliğinin altın devri sayılan XV. yüzyılın en başarılı tarihçilerinden biri olarak çok sayıda eser telif etti. İbn Tağrıberdi mukaddimesinde, bu kitabı herhangi bir sultan veya Emirin isteği olmaksızın, kendi arzusuyla yazdığını söylemekteyse de sonlara doğru el-Melikü'z-Zâhir Çakmak'ın oğlu Emir Muhammed'in teşvikiyle yazdığını açıklar. Genel bir Memlûk tarihi olan bu eser, Memlûk Sultanların tahta çıkış kronolojilerine göre sıralanıp dönemleri hakkında bilgiler verilmişti. Bu eserde Memlûk Karamanlılar ile birlikte Çukurova'ya yönelik politikasını, yine Karamanoğlu Memlûklerin Tarsus üzerine mücadeleleri, Karamanoğlu II. Mehmed'in Mısır'daki sürgünü, Karamanoğullarının

²⁴ Cüneyt Kanat, *Makrîzî'nin Kitab es-Sülûk'unda Osmanlılar, Karamanoğulları ve Batı Anadolu Beylikleri İle İlgili Kayıtlar*, Ege Üniv. SBE., İzmir 1991, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi); Aynı müellif, "Makrîzî'nin Kitâb es-Sülûk'undaki Osmanlılar İle İlgili Kayıtlar", *Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi*, S. IV, İzmir 2000, s. 225-256.

²⁵ Kâzım Yaşar Koprıman, *el-Aynî'nin İkdu'l-Cumân'ında XV. Yüzyıla Ait Anadolu Tarihi İle İlgili Kayıtlar*, AÜDTCF, Ankara, 1971, (Basılmamış Doktora Tezi); Aynı müellif, "İkdu'l-Cumân'da Karamanoğullarına Dâir Kayıtlar," *Prof. Dr. İsmail Aka Armağanı*, İzmir 1999, s. 43-54; Aynı müellif, "İkdu'l-Cumân'da Karamanoğullarına Dâir Kayıtlar," *Makaleler*, Berikan Yay., Ankara 2005, s. 63-79.

Memlûklere karşı Kıbrıs Latin Krallığı ile ilgili bilgiler bulunmaktadır. Eser'in Memlûklerle ilgili kısmı Türkçeye çevrilmiştir.²⁶

5. Osmanlı Kronikleri

Âşıkpaşazade, *Âşıkpaşazade Tarihi*, XV. Asır Osmanlı devletinin önemli müverrihlerden biri olan ve kendisini Derviş Ahmed Âşikî diye tanıtan Âşıkpaşazade, özellikle Osmanlı kuruluş evresi ile ilgili bilgileri Yahşi Fakih'ten aldığını bildirmektedir. Çünkü Karamanoğullarının Osmanlı karşıtlığı üzerinden Hristiyan dünyası ile giriştiği müttefiklik anlaşmalarının birçoğunu bu eserden öğrenmekteyiz. Karamanoğlu, Osmanlı mücadelesi, kurulan akrabalık bağları ve Fatih Sultan Mehmed'in Karaman seferleri neticesinde İstanbul'a göç ettirilen nüfus hakkında önemli bilgiler içermektedir. Eser Nihal Atsız tarafından ilk neşredilmiş olmasına rağmen sonradan birçok araştırmacı tarafından yeni neşirler yapılmıştır.²⁷

Gazâvât-ı Sultan Murad bin Mehmed Han, İzladı ve Varna Savaşları (1443-1444), yazarı belli olmayan bu eser II. Murad dönemine ait önemli bir tarihi vesikadır. Eserde II. Murad zamanında meydana gelen İzladı ve Varna savaşları ayrıntılı olarak anlatılmaktadır. Bu eserde özellikle Taceddin II. İbrahim Bey'in Sırlar, Macarlar ve Bizans ile Osmanlıya karşı gizli ittifakını ifşa eden ve bu müttefik güçlerinin bir birilerine göndermiş oldukları mektuplar hakkında bilgi vermektedir. Bu eserdeki bazı bilgiler devrin diğer çağdaş kaynaklarında mevcut değildir. Eser 1978 tarihinde Halil İnalıcık ve Mevlûd Oğuz tarafından neşredilerek ilim dünyasına sunulmuştur.²⁸

Oruç Bey Tarihi, Klasik dönem Osmanlı tarih yazıcılarından olan Oruç Bey'in *Tevârih-i Âl-i Osman* veya *Oruç Bey Tarihi* adlı eseri devletin kuruluşundan 1503 yılına kadar gelen bir Osmanlı tarihidir. Esasında *Âşıkpaşazade Tarihi*'nin bir kopyası niteliğindedir. Zira birçok alıntıyı bu

²⁶ İbni Tagrıberdi, *En-Nücümü'z-Zâhire (Parlayan Yıldızlar)*, (Çev. Ahsen Batur), Selenge Yay., İstanbul 2013; Kürşat Solak, *İbn Tagrı Birdi'nin 'en-Nucûm ez-Zâhire' Adlı Eserinde Geçen Dülkadiroğulları Beyliği İle İlgili Kayıtlar*, Ege Üniv., SBE., İzmir 2004, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi).

²⁷ Âşıkpaşazade, *Âşıkpaşazade Tarihi*, (Haz. Kemal Yavuz ve M. A. Yekta Saraç), K Kitaplığı Yay., İstanbul 2003; *Âşıkpaşaoğlu Tarihi*, (Haz. Nihal Atsız), Ötüken Neşriyat, İstanbul 2011; Derviş Ahmed Âşikî, *Âşıkpaşazâde Tarihi*, Mostar Yay., İstanbul 2008; *Âşıkpaşazâde Tarihi*, (Haz. Necdet Öztürk), Bilge Kültür Sanat Yay., İstanbul 2013.

²⁸ *Gazavât-ı Sultan Murâd b. Mehmed Hân*, (Nşr. Halil İnalıcık ve Mevlûd Oğuz), TTK Yay., Ankara 1989.

eserden yapmıştır. Yine Karamanoğlu Beyliği ile ilgili mühim bilgiler içermektedir.²⁹

Şükrüllâh, *Behcetü'üt-Tevârih*, Fatih Sultan Mehmed'in hizmetindeyken Bursa'da yazmaya başladı. Takriben 1456 tarihinde başlamış olduğu bu eseri 1459'da bitirdi. Şükrüllâh (öl.1464), yazmış olduğu bu eserini Fatih'in sadrazamlarından olan Mahmud Paşa'ya ithaf etti. Bir dünya tarihi niteliği taşıyan *Behcetü'üt-Tevârih*, önemi Şükrullah'ın Karamanoğlu II. İbrahim Bey'e elçi olarak gitmesindedir. Yalnız sadece II. Murad tarafından elçi olarak gittiğini vererek bunun dışında Karamanlılar hakkında malumat içermez.³⁰

Anonim Tevârih-i Âl-i Osman, İlk olarak II. Murad (1421-1451) döneminde rastladığımız, müellifleri belli olmayan ve *Anonim Tevârih-i Âl-i Osmân* diye adlandırılan bu kaynaklar Anadolu Selçuklu Sultanı Süleyman Şah'ın Anadolu'ya gelişinden başlayarak Osmanlı devletine kadar gelip ve farklı tarihlerde sona eren eserlerdir. *Anonim Tevârih-i Âl-i Osmân*, Osmanlı devletinin ilk dönemleri hakkında en teferruatlı bilgileri veren eserlerdendir. Bu eserlerin önemli bir kısmı II. Bayezid dönemi ortalarına, 1494 tarihine kadar gelir. Bir kısmı da Kanuni devri ortalarına kadar gelir. Bu eserlerin şu ana kadar birçok neşri yapıldı.³¹

Tursun Bey, *Târih-i Ebü'l-Feth*, Fatih Sultan Mehmed zamanında yaşamış ve devlet kademelerinde önemli mevkilere gelmiş olan Tursun Bey (öl. 1499), Sultanın birçok seferine tanıklık etmiştir. Tursun Bey'in yazmış olduğu, *Târih-i Ebü'l-Feth*'i adından anlaşıldığı üzere esas olarak Fatih'in 1444 yılında ilk cülûsuyla başlamakta ve Fatih devri olaylarını kapsamakta, 1488 yılında Hadım Ali Paşa'nın Kilikya seferi ve Memlük yenilgisiyle son bulmaktadır. Özellikle Fatih Sultan Mehmed'in Karaman Seferleri ve Karaman saltanat kavgasına nasıl müdahil olduğu hakkında önemli bilgiler içermektedir.³²

Hadîdî, *Tevârih-i Âl-i Osman (1299-1523)*, 16. Asır Osmanlı müverrihlerinden olan Hadîdî, yazmış olduğu *Tevârih-i Âl-i Osman* isimli eseri, Osmanlı devletinin kuruluşundan 1523 yılında Makbul İbrahim Paşanın

²⁹ *Oruç Bey Tarihi*, (Haz. Nihal Atsız), İstanbul 1972.

³⁰ Şükrullah, *Behcetü'üt-Tevârih*, (Haz. Hasan Almaz), Mostar Yay., İstanbul 2010.

³¹ *Anonim Tevârih-i Âl-i Osman*, (Nşr. F. Giese; Haz. Nihat Azamat), Marmara Üniversitesi Yayınları, İstanbul 1992; Necdet Öztürk, "Anonim Tevârih-i Âl-i Osmânların Kaynak Değeri Hakkında", *XII. Türk Tarih Kongresi*, Ankara 2001, s. 755-762.

³² Tursun Bey, *Târih-i Ebü'l-Feth*, (Haz. A. Mertol Tulum), Baha Matbaası, İstanbul 1977.

veziriazamlığa gelişine kadar olan dönemin hadiselerini manzum bir şekilde nakletmektedir. Osmanlı Karaman mücadelesi hakkında önemli bilgiler içermektedir.³³

Mehmed Neşrî, *Kitâb-ı Cihan-Nümâ*, Neşrî (öl. 1520)'nin kaleme almış olduğu bu eseri Neşrî Tarihi olarak da bilinen bu eser sekiz bölümden oluşmakta ve XIV-XV. Asırlar arası Osmanlı tarihini diğer çağdaşlarına göre tafsilatlı bir şekilde nakletmiştir. Genel bir dünya tarihi niteliğini taşıyan bu eserin Osmanlılarla ilgili olan kısım yani son iki kısmı günümüze ulaşabilmiştir. Bu kısım Osmanlı sultanı II. Bayezid dönemine kadar getirilir. Eser bu sultanın ölümünden (1512) sonra yazılmış olsa da hadiseler 1485'e kadar getirilmektedir. Neşrî, esrini hazırlarken büyük oranda diğer Osmanlı tarihçilerinden istifade etmiştir. Nitekim çoğunlukla çeşitli eserlerin değerlendirmesinden oluşan bu kaynakta esas olarak *Aşıkpaşazade Tarihi*'nden *Anonim Tevârih-i Âl-i Osman*'dan yararlanmıştır. Osmanlılar dışında Karamanoğulları ve Akkoyunlu devletleri için temel kaynaklardandır.³⁴

İbn Kemal, *Tevârih-i Âl-i Osman*, İbn Kemal (öl.1523), bu eseri II. Bayezid'in arzusuyla kaleme alındı. II. Bayezid, İdrîs-i Bitlisî'ye Farsça bir Osmanlı tarihi yazma görevini verirken Kemalpaşazâde'den de herkesin anlayabileceği Türkçe bir tarih yazmasını istemiştir. Her padişah dönemi için ayrı bir cilt (defter) yazan Kemalpaşazâde, 916 (1510) yılı olaylarına kadar getirdiği sekiz ciltlik tarihini II. Bayezid'e sunmuştur. Daha sonra Kanuni Sultan Süleyman'ın isteğiyle eserini kaldığı yerden devam ettirerek Mohaç seferi sonuna, yani 933 (1527) yılına kadar getirmiştir. Böylece *Tevârih-i Âl-i Osman*, Osmanlı Devleti'nin kuruluşundan 1527 yılına kadar gelen 10 ciltlik büyük bir eser niteliği kazanmıştır. Bizi ilgilendiren VII. Defterdir. Bu defterde diğer önceki Osmanlı kroniklerinde az da olsa Karamanoğulları ile ilgili bilgi bulmak mümkündür. Fâtih dönemine ait VII. defterin İstanbul'un fethi bölümünün istinsahları da onun *Târîhi Feth-i Kostantiniyye* adlı ayrı bir eseri olduğu zannını uyandırmıştır.³⁵

Mevlana Rûhî, *Rûhî Tarihi*, II. Bayezid (1481-1512) dönemi kaynaklarından biri olan bu eser, özellikle Osmanlıların Karamanoğulları ile

³³ Hadîdî, *Tevârih-i Âl-i Osman (1299-1523)*, (Haz. Necdet Öztürk), Marmara Üniversitesi Yay., İstanbul 1991.

³⁴ Mehmed Neşrî, *Kitâb-ı Cihânnümâ*, (*Neşrî Tarihi*), C.I-II, (Haz. M. Altay Köymen ve F. Reşit Unat), TTK Yay., Ankara 1995.

³⁵ İbn Kemal, *Tevârih-i Al-i Osman*, (Nşr. Şerafettin Turan), TTK. Yay., Ankara 1991.

kurmuş oldukları evlilik ilişkileri ve Osmanlının Karaman seferleri hakkında tafsilatlı bilgi bulmak mümkündür.³⁶

Haydar Bey, *Vakıat-ı Sultan Cem*, Karamanoğullarının son dönemi için önemli bir kaynaktır. Özellikle Kasım Bey'in Şehzade Cem ile ittifakı ve onun Rodos'a gönderilmesi hususundaki ada şövalyelerine gönderdiği elçiler hakkında bilgi içermektedir. Eserin müellifi belli değildir. Fakat gerek yazılış, gerekse olayları anlatışına bakılacak olursak şehzâde ile gezmiş ve onun yanında bulunmuş birisi tarafından yazıldığı anlaşılmaktadır. Yapılan araştırmalarda eserin, Cem Sultan'ın defterdar ve nedimi Haydar Bey tarafından (1514) yazılmış olabileceği sonucuna varılmıştır.³⁷

Hoca Sadeddin Efendi, *Tacü't-Tevârih*, 1536-1599 tarihleri arasında yaşamış olan Hoca Sadeddin, Yavuz Selim dönemi müverrihlerinden olup kendinden önceki hadiseleri İshak, İdrisi, Kemal Paşa, Şükrullah ve Hadîdî gibi güvenilir isimlerden ya da olayların bir kısmını yazarın babası Hasan Can tarafından bizzat, görmüş ve yaşanmış anlatımlarından yararlanarak yazmıştır. İsmet Parmaksızoğlu tarafından 5 cilt halinde neşredilmiş olan bu eserin çalışmamızı ilgilendiren II. ve III. ciltlerden istifade ettik.³⁸

6. Seyahatnameler ve Elçi Notları

İbn Battuta, *Seyahatnamesi*, 14. asır seyyahlarından İbn Batuta (öl. 1369), Karamanoğullarının coğrafi mekânları ve sosyal hayatları hakkında kıymetli malumatlar verir.³⁹

Bertrandon de la Broquiere, *Denizşırı Seyahati*, Seyahatnamenin yazarı Bertrandon de la Broquiere (öl.1459), Fransa krallığının dışında kalmış Bourgogne Dükalığının seçkin bir savaçısı ve diplomatydı. Efendisi Philippe le Bon'un yapmayı tasarladığı Haçlı seferi için bilgi toplamak adına doğuya bir ajan olarak gönderilmişti. Broquiere, 1432 tarihinde Venedik'ten yola çıkarak gemi ile önce Yafa, Kudüs oradan da Suriye üzerinde Anadolu'ya gelmiştir. Burada beyliklerden Ramazanoğlu, Karamanoğlu ve Osmanlı topraklarına da girmiş, Bizans'ın elindeki İstanbul'a da gitmişti. Burada gezerek aldığı notlar çalışmamız için değeri, yazarın Karaman idaresindeki

³⁶ Mevlana Rûhî, *Rûhî Tarihi*, (Çev. Yaşar Yücel ve Halil Erdoğan Cengiz), *Belgeler*, C. 18, S.18, TTK Yay., Ankara 1989.

³⁷ Haydar Bey, *Vakıat-ı Sultan Cem*, Vakıf Matbaası, İstanbul 1956.

³⁸ Hoca Sadeddin Efendi, *Tacü't-Tevârih*, C.II-III, (Haz. İsmet Parmaksızoğlu), Kültür Bakanlığı Yay., Ankara 1992.

³⁹ İbn Battuta, *Seyahatnamesi*, (Çev. A. Seyit Aykut), Yapı Kredi Yay., İstanbul 2005.

önce Larende (Karaman) oradan da Kıbrıslı iki elçiyle beraber Konya'ya II. İbrahim Bey'in huzuruna çıkmasıdır. Huzura çıkış teşrifatını detaylı olarak veren yazar aynı zamanda Konya şehrinin fiziki ve sosyal yapısıyla da ilgili azda olsa bilgi vermektedir. Fransızca kaleme alınmış olan bu eser Semavi Eyice ve İlhan Arda tarafından Türkçeye kazandırılmıştır.⁴⁰

Caterino Zeno ve Ambrogio Contarini, *Seyahatnâmeleri*, Bilindiği üzere Caterino Zeno, Trabzon Rum İmparatorluğu Prenseslerinden, Uzun Hasan Bey'in eşi Despina Hatun'un yeğeniydi. Venedik Senatosu, İstanbul'un Fatih Sultan Mehmed tarafından fethedilmesi üzerine uzun yıllar sürecek olan Osmanlı-Venedik savaşları için doğuda yeni bir cephe açmak için müttefik arayışına girmişti. Bunun için Akkoyunlu Uzun Hasan Bey ve Karamanoğulları Beylerini Osmanlıya karşı tahrik etmek için Caterino Zeno elçi olarak doğuya gönderilmişti. Zeno'nun bu seyahatinin amacının ne olduğunu ve gittiği yerlerde huzura çıkışını, Akkoyunlu sarayı ve askerleri hakkında bilgileri not etmiştir. Zeno'nundan sonra Venedik elçileri (Josaphat Barbaro) doğuya gitmişlerdir. Özellikle Otlukbeli (1473) savaşından sonra Ambrogio Contarini (1499)'de Uzun Hasan'ın huzuruna gönderilmişti. Akkoyunlu sarayında Zeno gibi itibar göremeyen bu elçi de kaleme aldığı notlarında dönemle ilgili önemli bilgiler vermektedir. Bu iki elçinin kaleme almış oldukları notlar günümüze kadar ulaşmış olup Tufan Gündüz tarafından Türk ilim dünyasına sunulmuştur.⁴¹

Josaphat Barbaro, *Anadolu ve İran'a Seyahat*, Caterino Zeno'dan sonra Anadolu'ya Osmanlıya karşı açılmış olan Karamanoğlu Akkoyunlu cephesini güçlendirmek için Venedik senatosu tarafından Josaphat Barbaro (öl.1494) doğuya elçi olarak gönderildi. Yalnız bu Josaphat Barbaro'nun diğer elçilerinden farklı bir seyahati vardı. Çünkü bu elçi yanında askeri mühimmatla yola çıkarak bunları doğudaki müttefiklerine ulaştırmaya çalışmıştı. Josaphat Barbaro, sadece bir elçi değildi o aynı zamanda bir askeri komutandı. Nitekim Barbaro'nun Osmanlıya karşı Akkoyunlarına askeri malzemeyi Akdeniz'den müttefik Karaman ülkesinden Uzun Hasan Bey'e ulaştırmaya çalışmıştı. Ancak bu elçiyi bizim çalışmamız hususunda önemi ise hiç şüphesiz Karamanoğlu Kasım Bey'e Kıbrıs merkezli askeri destek

⁴⁰ Bertrandon De La Broquière, *Denizşırı Seyahati (Seyahatnamesi)*, (Çev. Semavi Eyice ve İlhan Arda), Eren Yay., İstanbul 2000.

⁴¹ Caterino Zeno ve Ambrogio Contarini, *Seyahatnâmeleri. (Uzun Hasan-Fatih Mücadelesi Döneminde Doğu'da Venedik Elçileri)*, (Çev. Tufan Gündüz), Yeditepe Yay., İstanbul 2009.

sağlayarak Silifke'yi Osmanlılardan almasıydı. Josaphat Barbaro'nun Karamanoğullarına yaptığı bu askeri destek önemliydi. Zira bir asırdan fazladır Venedik Karamanoğlu ittifakının neticeye dönüşerek ilk sıcak temas yaşanmıştı. Josaphat Barbaro, Kasım Bey'e verdiği filo desteği ve Silifke'nin nasıl alındığını detaylı bir şekilde anlatmaktadır. Bu çalışma da yine Tufan Gündüz tarafından Türkçeye kazandırılmıştır.⁴²

Giovanni Maria Angiolello, *Seyahatnâmesi*. Venedikli aristokrat bir aileye mensup olan Giovanni Maria Angiolello 1470 tarihinde Osmanlı'nın Eğriboz'a yapmış olduğu sefer neticesinde Türklere esir düşerek İstanbul'a getirilmişti. Fatih Sultan Mehmed'in oğlu Şehzade Mustafa'nın hizmetine verildi. Kendisi Osmanlı hizmetinde bulunduğu süre zarfında 1472'de KarAman seferi ve Otlukbeli savaşında 1473'te bizzat bulunmuştur. Müellif, tank olduğu hadiseleri not etmiştir. Bu notlar günümüze kadar ulaşmış ve Tufan Gündüz tarafından Türkçeye çevrilmiştir.⁴³

7. Dönemle İlgili Bazı Grekçe Kronikler

Dukas, *Kroniği (1341-1462)*, 15. Asırda yaşamış olan (1400-1470) Dukas, bir Bizans tarihçisidir. Kendisi İstanbul fethedildikten sonra Midilli dükü Dorio Gateluci'nin hizmetinde bu adada uzun yıllar kalmıştır. Kaleme aldığı eser özellikle Karamanoğullarının Osmanlılara karşı Balkanlarda Macar, Sırp, Papalık ve Bizans ile girdiği ittifak hakkında bilgiler vermektedir.⁴⁴

16. Asırda Yazılmış Grekçe Anonim Osmanlı Tarihi. XVI. Asırda Grekçe kaleme alınmış olan anonim tarih Karamanlı Osmanlı münasebetleriyle ilgili bilgiler içermektedir.⁴⁵

8. Münşeat Mecmuası, Arşiv Vesikaları, Paralar

Karamanoğullarından sonraki bir devirde yazılmış olan Feridun Bey Münşeatında, dönemin devletlerin idarecilerinin birbirilerine gönderdikleri

⁴² Josaphat Barbaro, *Anadolu ve İran'a Seyahat*, (Çev. Tufan Gündüz), Yeditepe Yay., İstanbul 2009.

⁴³ Giovanni Maria Angiolello ve Venedikli Bir Tüccar ve Vincenzo D'Alessandri, *Seyahatnâmeleri (Seyyahların Gözüyle Sultanlar ve Savaşlar)*, (Çev. Tufan Gündüz), Yeditepe Yay., İstanbul 2012.

⁴⁴ Dukas, *Kroniği (1341-1462)*, (Çev. V. Mirmiroğlu), Kabalcı Yay., İstanbul 2013.

⁴⁵ 16. Asırda Yazılmış Grekçe Anonim Osmanlı Tarihi, (Nşr. Ş. Başstav), Ankara 1973.

mektuplar ve arzlar bulunmaktadır. Eserde Farsça, Arapça ve Osmanlıca birçok mektup ve arz bulunmaktadır.⁴⁶

Karamanoğullarının Venedik devletiyle ilişkilerine dair karşılıklı giden elçilerin tutmuş oldukları notların dışında, Venedik Senatosunun tutanaklarına da bu ilişkiler yansımıştır. Özellikle Venedik Devlet Arşivi (ASV) (*Archivio di Stato di Venezia*), *Senato Secreti Regisration*'da kayıtlı 11, 19, 22, 24, 25, 26, 27, ve *Senato Secreti Misti Regisration*'da 56, 57 numaralı defterlerde elçiler ve müttefiklik hakkında bilgiler bulunmaktadır. ASV'de *Commemoriali Regisration*'da kayıtlı 14 numaralı defterde ise İbrahim Bey'in Venedik Docu Foscari'ye vermiş olduğu ahitnamenin Latincesi bulunmaktadır. Yine ASV'de kayıtlı *Senato Deliberazioni Mare Regisration*'un 4, 7 numaralı defterinde Karaman ülkesindeki durum hakkında bilgiler yer almaktadır. Bu kayıtlarda Karamanoğullarının yanı sıra Akkoyunlu Uzun Hasan Bey'in ismi sık sık geçmektedir.⁴⁷

Fatih Sultan Mehmed'in 1467 ve 1472 tarihlerinde Karaman yurduna düzenlediği seferler neticesinde iyice Osmanlı nüfuzu altına girmiş olan beylikten kalma vakıflar 1476'da tarihinde kayıt altına alınmıştır. Bu kayıtlar Ankara Tapu Kadastro Genel Müdürlüğünde mevcut olup, 1958 tarihinde Feridun Nafiz Uzluk tarafından neşredilmiştir.⁴⁸ Osmanlının 1483 tarihinde Karaman ülkesinin tamamını kendisine bağladığında yine burada bulunan vakıflarla ilgili bir tahrir yapmıştır. Bu tahrir de günümüze ulaşmış olup birçok neşri yapılmıştır.⁴⁹ Yine Karamanoğulları Beyliğine ait farklı tarihli birçok madeni para tespit edilmiştir. Tüm bu tespitler Haluk Perk ile Hüsnü Öztürk ve Cüneyt Ölçer tarafından nümismatik ilim dünyasına sunulmuştur.⁵⁰

⁴⁶ Abdülkadir Özcan, "Feridun Ahmet Bey," *TDİA*, C.12, İstanbul 1995, s.396-397; Refet Yalçın Balata, "Feridun Bey'in Münşeâtü's-Selâtininden Farsça Bir Arz-ı Hal Çevirisi," *Tarih İncelemeleri Dergisi*, C. XVII, S. 2, İzmir 2002, s. 98-99

⁴⁷ Venedik devlet arşivinde tarafımızdan yapılmış olunan incelemeler neticesinde böyle bir sonuca varılmıştır.

⁴⁸ Feridun Nafiz Uzluk, *Fatih Devrinde Karaman Eyaleti Vakıfları Fihristi*, Vakıflar Umum Müdürlüğü Neşriyatı, Ankara 1958.

⁴⁹ Fahri Coşkun, *888-1483 Tarihli Karaman Eyaleti Vakıf Tahrir Defteri*, İÜ, SBE, İstanbul 1996, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi); Mehmet Akif Erdoğan, "Murad Çelebi Defteri 1483 Yılında Karaman Vilayetinde Vakıflar," *Tarih İncelemeleri Dergisi*, C. XVIII-XIX, S. 1-2, İzmir 2003-2004; Nevzat Topal, "Karaman Eyaleti Vakıf Defterinde Niğde Vakıfları (H. 881/M. 1476)," *Journal of World of Turks*, C.4, S. 2, 2012, s. 123-147.

⁵⁰ Haluk Perk ve Hüsnü Öztürk, *Anadolu Sikke Monografileri 1*, Haluk Perk Müzesi Yay., İstanbul 2007; Haluk Perk ve Hüsnü Öztürk, *Anadolu Sikke Monografileri 2*, Haluk Perk

9. Takvimler

Osmanlı Tarihine Ait Takvimler I, Osmanlı fetihlerinin bir kronoloji halinde sunan bu vesikalar Karamanoğulları hakkında önemli bilgiler ihtiva etmektedir. Takvimlerle ilgili ilk neşri 1961'de Nihal Atsız yapmıştır. Sonraları Osman Turan'da takvimlerle ilgili önemli bir çalışma yapmıştır.⁵¹

B- Araştırma (Tetkik) Eserler

Bu başlık adı altında özellikle Tetkik eserlerde doğrudan Karamanoğulları tarihini konu edinen eserlerin listesi verilmiştir. Ancak Osmanlı Tarihi adı altında Karamanoğulları Beyliği ile ilgili dolaylı yoldan bilgi veren birçok eser de mevcuttur. Fakat listenin uzun olmaması için onları buraya eklemedik.

AKYURT, M. Yusuf, *Karamanoğulları Silsilenâmesi ve Vesikalarla İzahnâmesi*, Konya 1929, (TTK Kütüphanesi El-yazmalar Bölümü Y/0563).

AKYURT, M. Yusuf, *Konya-Aksaray yolunda Aksaray'da Ağırkarahan köyünde, Selçukîler, Karamanoğulları ve Osmanlı devirlerine 13 aded abide ve bazı kitabeleri*, Konya 1941, (TTK Kütüphanesi El-yazmalar Bölümü Y/0596).

AKYURT, M. Yusuf, *Beşşehir Kitabeleri ve Eşrefoğlu Camii ve Türbesi*, İstanbul 1940.

ANZERLİOĞLU, Yonca, *Karamanlı Ortodoks Türkler*, Tamga Yay., Ankara 2003.

BAKİ, Edip Ali, *XV. Yüzyıl Konya-Karaman Şairlerinden Aynî, Hayatı Şiirleri ve Karamanoğulları Son Devrine Ait Toplu Bilgiler*, Ulus Basımevi, Ankara 1949.

BAŞKAN, Seyfi, *Karamanoğulları Dönemi Konya Mezar Taşları*, Ankara 1996.

BEAUFORT, Francis, *Karamanya*, (Çev. Ali Neyzî ve Doğan Türker), Akdeniz Medeniyeti Araştırmaları Enstitüsü Yayınları, Antalya 2002.

BOYACIOĞLU, Ramazan, *Karamanoğulları Tarihi*, Dilek Ofset Matbaacılık, Sivas 2001.

Müzesi Yay., İstanbul 2011; Cüneyt Ölçer, *Karamanoğulları Madeni Paraları*, Yenilik Basımevi, İstanbul 1982.

⁵¹ *Osmanlı Tarihine Ait Takvimler I*, (Nşr. Nihal Atsız), Küçükaydın Matbaası, İstanbul 1961; H. Nihal Atsız, “Fatih Sultan Mehmed’e Sunulmuş Bir Takvim”, İstanbul Enstitüsü Dergisi III, İstanbul Matbaası, İstanbul 1957, s.17-23; *İstanbul'un Fethi'nden Önce Yazılmış Tarihi Takvimler*,(Nşr.O.Turan), TTK. Yay., Ankara 1984.

CAHEN, Claude, *Osmanlılardan Önce Anadolu*, (Çev. Erol Üyepazarıcı), Tarih Vakfı Yurdu, Yay., İstanbul 2014.

ELDEM, Halil Ethem, *Düvel-i İslâmiyye*, İstanbul 1345/1927.

GÜLCAN, Ali, *Karamanoğullarının Kökenleri ve Selçuk-Osmanlılar Karşısında Kişilikleri*, Eskişehir 1995.

GÜLCAN, Ali, *Karamanoğlu II. İbrahim Bey ve İmaretini Tarihçesi*, Karaman 1983.

GÜLCAN, Ali, *Karaman: Mahalle, Kasaba ve Köyleri Tarihçesi*, Karaman 1989.

HEYD, W., *Yakın Doğu Ticaret Tarihi*, (Çev. Enver Ziya Karal), Ankara 1975.

KARAMAN, Şaban, *Osmanlı Karamanoğulları İlişkileri (Karaman Tarihi ve Kültürü)*, Karaman 2005.

KOCA, Salim, *Anadolu Beylikleri Tarihi*, Berikan Yay., Ankara 2013.

KONYALI, İ. Hakkı, *Âbideleri ve Kitâbeleriyle Niğde, Aksaray Tarihi*, İstanbul 1974.

KONYALI, İ. Hakkı, *Âbideleri ve Kitâbeleri İle Konya Tarihi*, Konya 1964.

KONYALI, İ. Hakkı, *Alanya (Alâiye)*, Ayaydın Basımevi, İstanbul 1946.

KONYALI, İ. Hakkı, *Karaman Tarihi*, İstanbul, 1967.

KONYALI, İ. Hakkı, *Nasreddin Hoca'nın Şehri Akşehir Tarihi*, İstanbul, 1945.

MERMER, Ahmet, *Karamanlı Ayni ve Divanı*, Akçağ Yay., Ankara 1997.

MERÇİL, Erdoğan, *Müslüman Türk Devletleri Tarihi*, TTK Yay., Ankara 2006.

ÖLÇER, Cüneyt, *Karamanoğulları Beyliği Madeni Paraları*, İstanbul 1982.

SAVAŞÇIN, Sapançalı Hüsnü, *Karamanoğulları Hayât ve Vakâyi' Tarihiyyeleri*, (Haz. Nevzat Topal), Kömen Yay., Konya 2010.

UZLUK, Feridun Nafiz, *Fatih Devrinde Karaman Eyaleti Vakıfları Fihristi*, Vakıflar Umum Müdürlüğü Neşriyatı, Ankara 1958.

UZUNÇARŞILI, İ. Hakkı, *Anadolu Beylikleri ve Akkoyunlu, Karakoyunlu Devletleri*, TTK Yay., Ankara 2011.

ÜNAL, Tahsin, *Karamanoğulları Tarihi*, Berikan Yay., Ankara 1986.

YAVUZ, Nuri, *Anadolu'da Beylikler Dönemi (Siyasi Tarih ve Kültür)*, Nobel Yay., Ankara 2010.

C-Lisansüstü Tezler

AKÖZ, Alaeddin, *16. Asırda Karaman Kazâsı*, Selçuk Üniversitesi, SBE, Konya 1992, (Basılmamış Doktora Tezi).

BAŞKAN, Yahya, *Karamanoğulları Beyliği Alâeddin Ali Bey Dönemi (1357-1368)*, İnönü Üniversitesi, SBE, Malatya 1999, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi).

BAŞKAN, Yahya, *Orta Anadolu'da Hâkimiyet Mücadelesi (1400-1500)*, İstanbul Üniversitesi, SBE, İstanbul 2007, (Basılmamış Doktora Tezi).

ÇOŞKUN, Fahri, *888/1483 Tarihli Karaman Eyâleti Vakıf Tahrir Defteri*, İstanbul Üniversitesi, SBE, İstanbul 1996, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi).

KARAGÖZ, Arzu, *Karaman İbrahim Bey İmareti Yapı Topluluğu*, Hacettepe Üniversitesi, SBE, Ankara 2002, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi).

KARAMAN, Şaban, *Osmanlı Karamanoğulları İlişkileri*, Celal Bayar Üniversitesi, SBE, Manisa 2000, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi).

KOPRAMAN, Kâzım Yaşar, *el-Aynî'nin İkdu'l-Cumân'ında XV. Yüzyıla Ait Anadolu*

Tarihi İle İlgili Kayıtlar, AÜDTCF, Ankara, 1971, (Basılmamış Doktora Tezi).

OFLAZ, Mustafa, *16. Yüzyılda Niğde Sancağı*, Yüzüncüyıl Üniversitesi, SBE, Van 1992, (Basılmamış Doktora Tezi).

ÖZDOĞRU, Şerife, *Karaman'da Türk Mimari Eserleri Süslemeleri*, Mimar Sinan Üniversitesi, SBE, İstanbul 1989, (Basılmamış Doktora Tezi).

SOLAK, Kürşat, *Memlûk Devletinin Anadolu Beylikleri ile Münasebetleri*, Ege Üniversitesi, SBE, İzmir 2011, (Basılmamış Doktora Tezi).

TAŞKIRAN, Hasan, *Karamanoğulları Beyliği ve Hristiyan Dünyası İle İlişkileri*, Erciyes Üniversitesi, SBE, Kayseri 2015, (Basılmamış Doktora Tezi).

TEKİNDAĞ, Şehabeddin, *XIII-XV. Asır Cenûbi Anadolu Tarihine Ait Bir Tedkik*, İÜ. Edebiyat Fakültesi, İstanbul 1947, (Basılmamış Doktora Tezi).

D-Makale ve Ansiklopedik Maddeler

AKÖZ, Alaaddin, “Karamanoğlu II. İbrahim Bey’in Osmanlı Sultan’ı II. Murad’a Vermiş Olduğu Ahidnâme,” *Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, S. 18, Konya 2005, s.159-178.

BAŞKAN, Yahya, “Fatih Sultan Mehmed Döneminde Karaman Bölgesinden İstanbul’a Nakledilen Nüfus,” *Tarih Dergisi*, S.55, İstanbul 2012, s. 107-134.

BAŞKAN, Yahya, “Karamanoğullarının Kökeni Meselesi,” *Tarih İnceleme Dergisi*, C. 26, S.1, İzmir 2012, s. 23-35.

BAŞKAN, Yahya, “Karamanoğlu Mehmed Bey ve Türkçe Meselesi”, *Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi*, S. 199, İstanbul 2012, s.55-54.

BAŞKAN, Yahya, “Karamanoğlu Mehmed Bey’in Mezarı Meselesi”, *Prof. Dr. Mehmet İpşirli Armağanı*, C. 1, Timaş Yayınları, İstanbul 2013, s. 259-255.

BAYKAL, Bekir Sıtkı, “Uzun Hasan’ın Osmanlıya Karşı Katî Mücadeleye Hazırlıkları ve Osmanlı Akkoyunlu Harbinin Başlaması,” *Belleten*, C. XXI, S. 82, Ankara 1957, s. 261-281.

BAYSUN, M. Cavid, “Cem,” *İA*, C. 3, MEB Yay., İstanbul 1977, s. 69-81.

BOYACIOĞLU, Ramazan, “Karamanoğlu İbrahim Bey Aleyhine Osmanlıların Aldığı Fetvalar,” *Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, S. 4, Sivas 2000, s.61-77.

BOYACIOĞLU, Ramazan, “Karamanoğulları’nın Kökenleri,” *Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, S. 3, Sivas 1999, s. 40-45.

ÇİFTÇİOĞLU, İsmail, “Siyasi Gelişmeler Ekseninde Karamanlı-Kıbrıs ve Venedik Ticarî İlişkileri”, *Akademik Araştırmalar Dergisi*, S. 32, 2007, s. 142-155.

ELDEM, Halil Ethem, “Karamanoğulları Hakkında Vesaiki Mahkûka”, *TOEM*, Cüz 11 (Kânunuevvel 1327), s. 697-712; Cüz 12 (1 Şubat 1327), s. 741-760; Cüz 13 (1 Nisan 1328), s. 821-836; Cüz 14 (1 Haziran 1328), s. 873-881.

EYİCE, Semavi, “Anadolu’da Karamanlıca Kitâbeler,” *Belleten*, C.XXXIX, S.153, TTK Yay., Ankara 1975, s. 25-48.

ERZİ, Adnan Sadık , “Akkoyunlu ve Karakoyunlu Tarihi Hakkında Araştırmalar,” *Belleten*, C. XVIII, S. 70, Ankara 1954, s.179-221.

Karamanoğulları Beyliği Tarihi İle İlgili Bir Bibliyografya Denemesi

GÖK, Bilal, “Babailer İsyanı Ve Karaman Beyliği'nin Kurulmasına Etkisi,” *Hikmet Yurdu Dergisi*, C.6, S. 11, Malatya 2013, s.217-232.

GÖK, Bilal, “İbrahim Bey Devri (1423–1464) Karaman-Osmanlı Münasebetleri,” *Hikmet Yurdu Dergisi*, C. 5, S. 10, Malatya 2012, s.107-121.

KILIÇ, Remzi, “Fatih Devri (1451-1481) Osmanlı-Akkoyunlu İlişkileri,” *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, S. 14, Kayseri 2003, s.95-118.

KOPRAMAN, Kâzım Yaşar, “İkdu'l-Cumân'da Karamanoğullarına Dâir Kayıtlar,”

Prof. Dr. İsmail Aka Armağanı, İzmir 1999, s. 43-54.

KOPRAMAN, Kâzım Yaşar, “İkdu'l-Cumân'da Karamanoğullarına Dâir Kayıtlar,

Makaleler, Berikan Yay., Ankara 2005, s. 63-79.

KOPRAMAN, Kâzım Yaşar, “Karaman-oğulları (1250-1487),” *Makaleler*, (Haz. Semih

Yalçın ve Altan Çetin), Berikan Yay., Ankara 2005, s. 49-61.

KÖPRÜLÜ, M. Fuat, “Oğuz Etnolojisine Dair Tarihi Notlar,” *Türkiyat Mecmuası*, S.I, İstanbul 1925, s. 185-211.

KÖPRÜLÜ, M. Fuat, “Salur,” *İA*, C. 8, MEB Yay., İstanbul 1966.

KÖPRÜLÜ, M. Fuat, “Anadolu Beyliklerine Ait Notlar,” *Türkiyat Mecmuası*, S. II, İstanbul 1928, s. 1-32.

MERCAN, İ. Hakkı: “Osmanlı Karamanlı Münâsebetleri”, *Yeni Türkiye*, S. 31, Ocak-Şubat 2000, s. 81-84.

MERÇİL, Erdoğan, “Türkiye Selçukluları Devrinde Türkçenin Resmî Dil Olmasını Kim Kabul Etti?”, *Belleten*, S. 239, Ankara 2000, s. 51-57.

MERÇİL, Erdoğan, “Alâiye Beyliği,” *TDİA*, C.II, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, İstanbul 1989, s. 332-333.

ÖDEN, Zerrin Günal, “Karamanoğulları Beyliği,” *Türkler Ansiklopedisi*, C.6, Ankara 2002, s. 756-762.

SOLAK, Kürşat, “Memlükler ve Alâiyye,” *Tarih Okulu Dergisi*, S. 12, İzmir 2012, s. 117-128.

SÜMER, Faruk, *Oğuzlar (Türkmenler) Tarihleri-Boy Teskilati-Destanları*, İstanbul 1992.

SÜMER, Faruk, “Karamanoğulları,” *TDİA*, C. 24, Türkiye Diyanet Vakfı Yay., İstanbul 2001, s. 454-460.

SÜMER, Faruk, “Çukur-Ova Tarihine Dâir Araştırmalar (Fetihten XVI. Yüzyılın İkinci Yarısına Kadar),” *AÜDTCF. Tarih Dergisi*, C.1, S.1, Ankara 1963, s. 1-98.

SÜMER, Faruk, “Alâeddin Bey,” *TDİA*, C. 2, Türkiye Diyanet Vakfı Yay., İstanbul 1989, s. 321-322.

SÜMER, Faruk, “Anadolu’ya Yalnız Göçebe Türkler mi Geldi?,” *Belleten*, C. XXIV, S. 96, Ankara 1960, s. 567-594.

ŞAKİROĞLU, Mahmut, “Venedik Elçileri Barbaro ve Contari’nin Seyahatları,” *Belleten*, C. XLII, S. 165, Ankara 1978, s. 151-167.

SETON Lloyd-D. Storm Rice, *Alanya (Alâiyya)*, (Çev. Nermin Sinemoğlu), TTK Yay., Ankara 1989.

TAŞKIRAN, Hasan, “Moğolların Anadolu Tahakkümüne Karşı Türkçe Yükselen Bir Ses: Karamanoğlu Mehmed Bey İsyanı,” *Prof. Dr. Abdulkadir Yuvalı Armağanı*, C. 1, Kayseri 2015, s. 509-517.

TAŞKIRAN, Hasan, “Tâceddin II. İbrahim Bey Döneminde (1423-1464) Karamanoğullarının Hristiyan Devletlerle İlişkilerinin Genel Seyri”, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, S. 42, Şubat 2016.

TAŞKIRAN, Hasan, “Karamanoğullarında Veraset Sistemi Ve İktidar Mücadeleleri”, *Tarih Okulu Dergisi*, Yıl:9, S.XV, Mart 2016, s. 381-399.

TAŞKIRAN, Hasan, “Karamanlı Sarayında Bir Osmanlı: Melek Hatun”, *Türk&İslam Dünyası Sosyal Araştırmaları Dergisi*, Yıl, 3, S. 6, Mart 2016, s. 329-338.

TAŞKIRAN, Hasan, “Karamanoğulların Anadolu’da Var Olma Mücadelesi Bağlamında Türkiye

Selçuklularıyla İlişkilerinin Genel Seyri”, *Türk&İslam Dünyası Sosyal Araştırmaları Dergisi*, Yıl, 3, S. 6, Mart 2016, s. 316-328.

TEKİNDAĞ, Şehabeddin, “Karamanlılar,” *İA*, C. 6, MEB. Yay., İstanbul 1965, s. 316-330.

TEKİNDAĞ, Şehabeddin, “Karamanlıların Gorigos Seferi,” *Tarih Dergisi*, C. 7, S. 9, İstanbul 1954, s. 161-174.

TEKİNDAĞ, Şehabeddin, “Teke Eli ve Tekeoğulları,” *Tarih Enstitüsü Dergisi*, S. 7-8, İstanbul 1977, s.55-70.

Karamanoğulları Beyliği Tarihi İle İlgili Bir Bibliyografya Denemesi

TEKİNDAĞ, Şehabeddin, “Son Osmanlı-Karaman Münasebetleri Hakkında Araştırmalar,” *Tarih Dergisi*, C. 13, S. 17-18, İstanbul 1963, s.43-76.

TEKİNDAĞ, Şehabeddin, “Memlûk Sultanlığı Tarihine Toplu Bir Bakış,” *Tarih Dergisi*, S.25, İstanbul 1971, s. 1-38.

TEKİNDAĞ, Şehabeddin, “Alaüddîn Keykubad ve Halefleri Zamanında Selçuklu-Küçük Ermenistan Hudûdları,” *Tarih Dergisi*, C. 1, S. 1, İstanbul 1949, s.29-34.

TEKİNDAĞ, Şehabeddin, “13. Yüzyıl Anadolu Tarihine Aid Araştırmalar, Şemsüddîn Mehmed Bey Devrinde Karamanlılar,” *Tarih Dergisi*, C. 14, S. 19, İstanbul 1964, s. 81-98.

TURAN, Osman, “Orta Çağlarda Türkiye Kıbrıs Münasebetleri,” *Belleten*, C. XXVIII, S. 109, TTK Yay., Ankara 1964, s.209-227.

TURAN, Şerafettin, “Fatih Mehmed Uzun Hasan Mücadelesi ve Venedik,” *Tarih Araştırmaları Dergisi*, C. III, S. 4-5, Ankara 1965, s. 71-121.

TOPAL, Nevzat, “Karaman Eyaleti Vakıf Defterinde Niğde Vakıfları (H. 881/M. 1476),” *Journal of World of Turks*, C.4, S. 2, 2012, s. 123-147.

UZUNÇARŞILI, İ. Hakkı, “Murad I.” *İA*, C. 8, MEB Yay., İstanbul 1979.

UZUNÇARŞILI, İ. Hakkı, “Karamanoğlu Devri Vesîkalarından İbrahim Bey’in Karaman İmâreti Vakfîyesi,” *Belleten*, C. I, TTK Yay., Ankara 1937, s.56-164.

UZUNÇARŞILI, İ. Hakkı, “Niğde’de Karamanoğlu Ali Bey’in Vakfîyesi,” *Vakıflar Dergisi*, C. II, Ankara 1942, s. 45-69.

ÜNAL, Tahsin, “Nureddin Bey (Nure Sofi) Ermeni Değildir,” *Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi*, S.47, İstanbul 1987.

YİNANÇ, Mükrimin Halil, “Alâiye,” *İA*, C. 1, MEB. Yay., İstanbul 1978, s. 288.

ZACHARIADOU, Elizabeth, “Karamanoğlu I. İbrahim’in Saltanatının İlk Yılları,” (Çev. M. Akif Erdoğan), *Tarih İncelemeleri Dergisi*, C. XIV, İzmir 1999, s.261-270.